

- λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 55 ἐνθ' εἰςπεσὼν ἔκεισε πολύκερων φόνον,
 κύκλῳ ὁμοῖων κάδοκει μὲν ἐσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 60 Ἐρινύων ὄτρονγον εἰς ἔρκη κακά.
 κάπειτ', ἐπειδὴ τοῦδε ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,
 ποίμνιας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,
 ως ἄνδρας, οὐχ ως εὔκερων ἄγραν ἔχων.
 65 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
 δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ως πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδῶν θροῆς.

54. Recte Schaeferus comma post λείας delevit, ut duplex genitivus ab uno nomine regatur, ut in Antig. 1184. v. Matthiae Gr. Gr. p. 431. Λείας βουκόλων φρουρήματα sunt pecudes ex praeda, curae pastorum traditae. Ἅδαστα ex h. l. commemoratum in Etym. M. p. 249, 40.

57. Pro ἔχων etiam παρὼν legi refert Scholiastes.

60. Scholiastes peropportune observat, pro εἰς ἔρκη κακά scriptum inveniri ἐς Ἐρινύων κακήν. Et εἰς ἔρινυν κακήν La. Libri habent ὄτροντον εἰςέβαλλον εἰς ἔρκη κακά. Duo verba animum commotum produnt, ut vel propter hanc caussam aliena sit ab hoc loco haec figura. Εἰςέβαλλον interpretis est, quo recepto omissum est Ἐρινύων, quod etiam numeri versus in principio positum fuisse arguunt. Non semper caedis, sed cuiusvis temeritatis ultrices sunt Furiae. v. Electr. 276. Antig. 1075. Ajax cur iis obnoxius sit, narratur v. 762 sqq.

61. Ald. et pars codd. φόνον. Alii codd. in quibus Lips. a. b. πόνον. Pauci κόπον.